

MUUSIGANUKK

Muusiganukan kullõsõ võrokõnõ **Kuslapuu Kaisa** ja seto juuriga **Lehtsalu Markus** tõõnõtõõsõ tettüt eestikiilset muusikat, Kuslapuu kaes viil Antsla juuriga **Simone Minni** muusikat kah.

KULLÕS JA MÕTLÕS KAISA

*Toanurgas helendava valgusena seisis kitarre juba alguses.
See koertes häämingut tekitas, mõni meist saladusi lekitas.
See on mu kitarre, kitarre, see on mu kitarre.*

Kiä es tiidnü Ursulat? Muiduki om naidõ aktiivsõmb toimõndamisaig jäänü päält katõkümne (!!!) aastaga takka. Kipõlt kuulust kogonu ja sama kipõlt tegevüse lõpõtanu nullindidõ eesti absurdipopibändi varamust tiidvä pallõ vast kõgõ parõmbahe laulu „Tiffer“. Tuu om üts korgõ jovvu ja tihtside sõnnoga laul, midä kats väega spetsiifilist põlvkunda – nii y kui z – mõistva pidol üten rüüki. Vast õnnõ laulupido finaal saa sjoolõ väele vasta. Massinaga sõitminõ, bensiini otsa saaminõ ja kogõmalda bemari tiiki toukminõ om hallõnalakas jutus, minkast kõik inemise üttemuudu arvo saava, esiki ku hindäl viil autojuhilupõ olõ-õi.

Lükkasime-lükkasime-lükkasime-lükkasime-lükkasime auto metsast välja, otse tiiki, täiega triiki, tšikk oli vihane, lihased, lihased!

Tulõmi tagasi kitarre manu. Sjoo kirätükü edimäidsi ritoga algas Ursula laul „Kitarre“ debüütplaadi „Annamemenõu“ (2005) päält. Kõnõlõ nüüd pisu katõst tarõnukan heletäväst kitrast algusõ saanust albumist: Setost peri Lehtsalu Markusõ „Nihvernaadist“ ja Antsla juuriga Minni Simone „simost“.

2022. aastaga süküskuul valmis saanu „Nihvernaadi“ esieralik päälkiri and joba mõista, et muusiga autor armastas sõnnomängõ. Kuvvõ luuga EP päält löüd tempoka indi-popi armastaja kindlalõ mõnõ vahtsõ lemmigu. Muusiga ja tekst läävä häste kokko ja om tunda, et autorilõ miildüs laulda.

Lehtsalu minategeläne om värmilise siseilmaga jutustaja, kiä mäng riimega, viskas sisse kavalit märgotuisi mitmõlõ näütelejäle (nt De Niro Robertilõ vai Chalamet' Timothéele) ja küsüs küsumüsi. A naid taht ka laulukirotaja viimätsel hetkel absurdi poolõ käändä: „kuidas tunda end täisväärsuslikuna?“ („Kuningboa“).

Teksti kõnõlõsõ päämädselt suhtist, egäpäävätsest elost ja idioodõst. Album om sõnnost rassõ nigu sügüsene uibu, a sjoo omgi Lehtsalu trumbis. Lõmpsja „Robert de Niro“ võinu vabalt nii kõla ku teksti poolõst olla umaaigsõ pundi Leegitsev Sidrun reper-tuaarin. Vormiga mõist tä häste ümbre kävvü. Määnegi vormitun-nõtus lätt täl vast ka rahvaluulõ poolõ, nii et nakas kõlama nigu männegi loits.

„Kuningboa“ tõsõ salmi rito võit piaaigu tävveniste ümbre vaihta nii, et sisu jääs samas:

*kas on pohlad mul on pohlad?
viigis marjad - kuldšokolaad
seis jäi kolm-kolm aita mul tom
jerryt püüda kirsse süüa.*

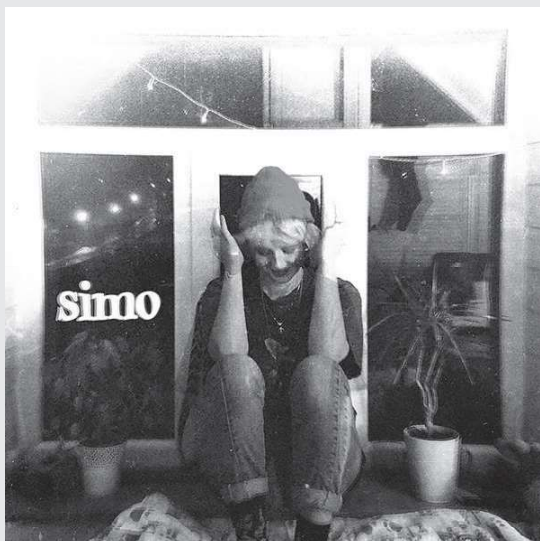

Sääne liisusalmilik vai esiki tšaštuškalik üte mõttõ päält tõsõ pääle kargaminõ om loomuperäne ka Minni Simonele, kelle EP „simo“ tull’ vällä 2023. aasta algusõn.

Simone poeetilidse ja luuduslähkü teksti omma tasakaalun sürrealistligõ käänähtüisiga nink tä om stuudion umilõ siseilma vangõrduisilõ manu pandnu hulga helütrikke, ussõkiidsahuisi, umahindä naaru ja jutujuppõ. Mõnikõrd pruuk tä maiguandjas kiilpille, sõs jälki mitund kihti hindä lauluhellü, mis kõlas kah kokko nigu taivalik viiolikuur (vai laulun „leekidesse“ nigu laulva saag). Simone-orkestri pääl kõlasõ nii salmi ku refrääni väega loomuligult ja sõna kiskva vägüsi üten. Sjoo om laulukirotamisõ korgõ käsitüükunst!

*südasuve kevadpüha
matused ja tatratera
liiga palju roosat müra
võta prillid eest et mitte näha
mis seal toimub*

Rikkaligu helüilma ja jatsupuulsõ hengämise poolõst või paral-leeli tõmmata mõnõ viimädse ao Epliku Vaiko albumiga. Nuur

simo

Minni Simone EP

10.01.2023

trubaduur kõnõlõs unõvõlgust, tsukruviist ja palavikust läbi esierälise terävüse ja hellüse ütekõrraga. Timä mõistminõ laulda kahvata-ai joht kirota-misõ mõistmisõ kõrval – täl om väega eriline tämbri ja hää kontroll uma lauluhelü üle. „simo“ egäl kullõmisõl lövvät nii muusiga ku sõnno jao päält määndsegi vahtsõ kihi vai aša, midä innemb tähele es panõ. Pakk hindä aiglasõlt vallalõ nigu esi täüs minejä madrats.

Peris hää, et neo kats inemist omma kitarrõ kätte saanu!

KULLÕS JA MÕTLÕS MARKUS

Lehtsalu Markus (22), kinkal üts juur Setomaalt, om peri Talña lähkült Sauõ liinast, sama liina tsurrõga om tä tennü bändi nimega Voucher ja andnu ütsindä vällä kats EP-d (väikut albummi) ja üte peris albumi. Teimi Markusõga Zoomi kõnnõ, pannimi albumi mängmä ja ku tä taht, sis tä selet.

Nikolai

Trummibiit om vähäkese imelik, võissi *full-on jazzi* minnä, sis olnu maašk. Tegeligult om *cool*, ma instrumentaaligi väiga imehtä. Ku mullõ üteldäs Lonitseera, sis ma mõtlõ õkva, et perimüs ja tuu om mullõ *turn-off*. Ma mõistaki-s luuta, et tuu mullõ miildüma nakkas. Mullõ ülepää viimätsel aol Eestist midägi ei miildü.

A siih oll' hulga põnövit asjo:

Ni - ko - lai

Mik - ro - lai

– tuu om nii hõste vällä sadanu!

Ja sis oll' tuu *Tahad mind ... maalida*. Siih oll' perimüst, kerget *jazzi*, eski *indie'd*, olkõ, et soo ilma aigu saat *indie* ala ütskõik midä panda. Ma olõ väiga imehtänü.

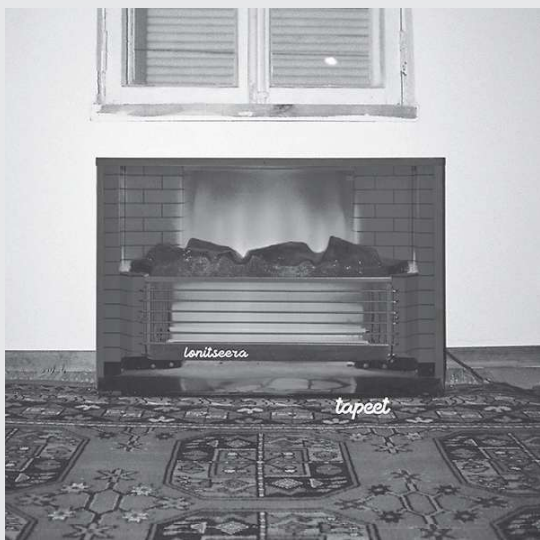
Ressurss

ei oo-oo-oo-oo-oo-oo (Black Velvedi „17“ viie pääle) – *Markus naard*.

Ma olõssi võinu seod albummi innebi kullõlda, a mul olõ-õs säänest tunnõt, et perimüst kullõma naada, no tulõ vällä, et ei olõki perimüs ei. Sjoo and mullõ üle pikä ao mõtõt eis kah midä kirota, päält Epligu olõki-i kedä säänest, kink muusiga pand minno kiroutama.

Anatoomiliselt korrektne

Spotifyn es olõ sõnno. Otsõmi SoundCloudist. Markus: „Tegeligult SoundCloud vast and kõgõ veidep artistõlõ rahha. Apple Music and normaalsõlt ja muidoki Fairmus, a tuuga om parhilla

Tapeet

Lonitseera

26.05.2022

Muusiga ja sõna Kuslapuu Kaisa,
linti võtt', mikse ja mastörd'
Moldau Sten-Olle,
kunts Skoti Katarina,
kaasõpilt Ekvilibrist.

*sitt toimõnda, äpih om hulga
jamma seeh. Tuu Reigo Ahven
tekķ, sääne eestläisi Spotify,
õnnõ et mass artistõlõ rohkõp
rahha.“*

Mul om sääne kahtlanõ
tunnõ, et mullõ nigu miildüs
seo muusiga. Sääne nigu jälle
nakas. Siih oll' jäl nii hulga:

Tuul puhub

ja kõik saavad aru

sa lipendad varrukast välja

A ma saa-ai arvo! Midä tuu
tähendäs? Aa, tuu oll' ka hää:

*liig tõsiseltvõetavalt mõjud
sa mulle*

Sääl om nigu „sa mõot“ ja
„mõo“.

Aa, et piät umma süänd
käüse pääl? Ma mõtli, et tä

kõnõlõs kinkastki, a tä kõnõlõs hoobis umma süänd. Huvtav, ku
pallõ inemiisi võtt umalõ tuu ao ni lugõva teksti ja pruuvva tuust
arvu saia. Timä kullõjist arvada peris pallõ? A samal aol om seo
lugu muusiga poolõst kah põnnõv. Ma olõ mõnikõrd mõtõlnu,
et eestikiilne muusiga, miä olõ-õi õnnõ „ma sinnu, sa minnu“ –
säändse tekstiga muusiga mõos mullõ õnnõ niiviisi, et ma õnnõ
kuulõ tuud laulu, ja ma ei viisiki otsi õga mõtõlda naidõ sõnno
tähendüisi. Helüpilt ja sõnno kõla värmä eis mullõ määndsegi
pildi, keele kõlal om umahindä muusiga.

Kicced

Ma tiiä seod luku! Ma olõ tuud Kuku vai kostki raadiost kuuldnu,
ku sanna vüürüseh istnu olõ. Mul tulõ sääne tunnõ pääle, et ma
olõ annivaenõ. Seo lugu om nii andõkas!

Kuidas kitsed üle tee saada? Saada kitsed üle tee!

Taara Avita

Sjoo klavõri järgnemine om väega tutva! Aga sõnno ja muusiga poolõst hüä kotus oll' 2.33 – *taa-taa uu-duu*. Ma tiiä-äi, kuis tuud mii keeli üteldä, inglüse keeleh om *foreshadowing*, sa nigu ütlet muusigaga midä ette. Tä klavõriga taa-taa, miä oll' vähäkese sünkopeerit, tull' rütmist vällä, sääne ruttaja vai vinüjä tunnõ jäi, ja sis tulli sõna kah. *Puudub üle vaa-de*. Tuu oll' sääne hüä kõrvahuss. Rütmitigaga mängmine oll' lõpuh väiga *cool*, paistus hüä energiaga bänd ollõv.

See roosa

Ma kattõ tävveste ar, tuu muutu mäantsestki mantrast. Ma taha-ai siih esoteerikat kuuluta vai midägi, tuu aig om mu jaos müüdü, a väega spirituaalsõst kisk' ja vei mu kohegi mantrahe. Mul tegüsi suvõõdagu vai üü tunnõ, maakotus ja nurmõ. Tuu *tuu-tuu* om määnegi tsirk kah. *See roosa* pilt nigu joonistu.

Mulle ei meeldi meri

Kas tii tiiät säänest ulli asja nigu Smoshi „Japanese Titanic“? Nä võti inglüskiilsest „Titanicu“ käsikiräst lausõ, panni nuu ümbre jaapani kiilde ja sõs tagasi inglüse kiilde ja tei tuu vahtsõ tekstiga stseene. Sääl om näütüses sääne lausõ, et „I am fly, Jack“. Õgal juhul – „Mulle ei meeldi meri“, või olla selle oll' Titanicu käügi muudu asi siih alustusõh?

Kas tuu om meelega nii tett, et salmõl om nigu 80. aastidõ hõngu, nigu Ruja vai Alender laul umma järekördsõt laulu viist ja merest, ja sis tulõ refrään, kon kõik klaarist lätt. Ja tuu sündisound (*sündihelü – toim*) om kah nii stock (*kõgõ hariligumb – toim*) sünt, väega *cool*.

—

Bravo! Ma mälehtä ei, kuna ma viimäst vuuri säänest albummi kuuldsõ, koh mullõ kõik luu miildü. Väiga *wow*. Ma olõ imehtänü, eriti ku sa ütli, et ku sa är väsüt, sis jätämi katski. Ma mõtli, et kullõgi viisakusõ poolõst üts-kats luku. A tegeligult trehvü väärt kraam!